

ΛΟΥΙ ΦΙΛΙΠΠΟΣ

Βασιλεὺς τῶν Γάλλων.

Ὁ Λουὶ Φίλιππος Βασιλεὺς τῶν Γάλλων ἐγεννήθη τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1773 ἀπὸ τὸν Λουὶ Φίλιππον Δουκά του Σλάρτρε, μετονομασθέντα ὕστερον δούκα τοῦ Ὁρλεαν, καὶ ἀπὸ τὴν θυγατέρα τοῦ Πρίγγιπτος Πεντιέβρε, ζῶντος εἰσέτι τοῦ Πάππου του Δουκὸς τοῦ Ὁρλεαν δια-

νεδρίων (parlemens) ἐκήρυξε δις ἐπὶ τοῦ ὑπουργοῦ Βριένε ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιψηφίζειν τοὺς φόρους εἰς μόνον τὴν συνέλευσιν τῶν τάξεων (Etats généraux) ἀνήκει. Κατὰ τὴν συγκάλεσιν αὐτῆς, ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεαν ἐξελέχθη μέλος. Ἐντὸς τῆς περιφήμου ταύτης συνελεύσεως εἶχεν ὀλίγην ἐπιβρόχην, ἀλλὰ φίλος τῶν ἐνδοξοτέρων μελῶν τῆς, ψηφιοφῶν μετὰ τῆς πλειονοψηφίας ὑπεβλέπετο καὶ ἐφθονεῖτο παρὰ τῆς αὐλῆς· ὁ φθόνος δὲ οὗτος ἡμείβετο παρὰ τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς πρώτας ἐξά-

ΛΟΥΙ ΦΙΛΙΠΠΟΣ, Βασιλεὺς τῶν Γάλλων.

πρέψαντος ἐν πολέμοις καὶ γενναίως ἀντιπολιτευθέντος κατὰ τοῦ ὑπουργείου Μωπου· ἐξεπαιδεύθη δὲ παρὰ τῆς Κ. Ζενλὶς ἐπισήμου συγγραφέως.

Ὁ πατὴρ τοῦ νῦν βασιλεύοντος τῶν Γάλλων ἐπολέμησε κατὰ θάλασσαν, εὐρεθείς ἐν τῇ ἀμφισβητουμένῃ συγκλοκῇ τοῦ Οὐεσοάν· ἦτο μέλος καὶ πρόεδρος τμήματος τῆς συνελεύσεως τῶν προϋχόντων ἢ ὁποία παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ Καλόνε συγκαλεσθεῖσα, διελύθη ἀπρακτος ἀφοῦ κατέσρεψεν αὐτόν. Μετὰ τῶν δικασικῶν συ-

ψεις τῆς ἐπαναστάσεως, καὶ κατὰ τὴν 14 Ἰουλίου 1789 περιέφερον εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων τὸν ἀνδριάντά του μαζὴ μὲ τὸν τοῦ Νέκερ. Ἰσως τινὲς ρασιασμοὶ ὑπεκινήθησαν ἀπὸ τὰ χρήματα τοῦ Ὁρλεαν, (Louis Egalité) Φίλιππος ἰσότης μετονομασθέντος· ἀλλ' ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ὠρμαῖο ἀπὸ γενικωτέρας αἰτίας, παρὰ τὰς ὑποκινήσεις ἐνός φιλοδόξου. Ἡ ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως διαγωγή του ἡμπορεῖ νὰ δικασθῇ διαφόρως, ἀλλὰ δὲν ἵπάρχει παρὰ μία φωνὴ ἀγανακτήσεως περὶ τῆς ἐπιψη-

ἰσεώς του κατὰ τὴν δίκην τοῦ βασιλέως τῶν Γάλλων Λουὶ 15'. Ἀφοῦ αὐτὸς δικασθεὶς ἐκηρύχθη ἔνοχος παρὰ τῆς Συνόδου, εἰσῆχθη τὸ τρομερὸν περὶ τῆς ἐφ' ἑκτασίας ποινῆς ζήτημα. Οἱ ἀντιπρόσωποι προσεκαλοῦντο δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως νὰ ψηφισθῇ, καὶ οἱ καλούμενοι κατεψήφισαν οἱ μὲν ἐξορίαν, οἱ δὲ κράτησιν, οἱ δὲ θάνατον· τινὲς ἐδίδον ψῆφον αἰτιολογημένην. Μεταξὺ αὐτῶν, ὁ Φίλιππος Ἰσότης ἀκούων τὸν ὀνόμα του ἐπιφωνούμενον εἶπε τὰ ἐξῆς· « Περὶ μόνων τῶν καθηκόντων μου ἀσχολούμενος καὶ πεποιθὼς ὅτι ὅσοι ἐτόλμησαν ἢ τολμήσωσι νὰ προσβάλλωσιν τὴν τοῦ λαοῦ κυριαρχίαν εἶναι ἄξιον θανάτου, καταψηφίζω θάνατον. » Τὴν ἐπιφώνησιν ταύτην ἐδέχθησαν ἀγανακτήσεως καὶ καταφρονήσεως ψιθυρισμοί. Ἡ ἀδικος αὕτη καὶ αἰματώδης καταψήφισις, δὲν ἀπῆλλαξε τὸν Ὁρλεάν ἀπὸ τὸν θάνατον, διότι κατηγορηθεὶς ὡς συνένοχος τοῦ στρατηγοῦ Δουμουριέ, θέλοντος νὰ στρέψῃ τὰ ὅπλα τῆς πατρίδος κατὰ τῆς Συνόδου, καὶ κατατροπῶν αὐτὴν ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν συνταγματικὴν Μοναρχίαν τοῦ 1791, ἴσως ὑπὸ τὸν Δούκα τοῦ Σιάρτρε, νῦν δὲ βασιλεύοντα τῶν Γάλλων, ἐφυλακίσθη καίτοι ἀντιπρόσωπος ἀπαραβίαστος καὶ ἐθανατώθη.

Ὁ Δουξ τοῦ Σιάρτρε εὐτυχέστερος τοῦ πατρός του ἦτο ξένος εἰς τὰ πολιτικὰ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Διαταχθεὶς παρέλαθεν ἐν Βανδόμῃ, τὸ ὁποῖον διώκει σύνταγμα, τὸ 14 τῶν ἱππέων, ὠρκίσθη τὸν νεόδοκον καὶ ὑπῆγεν εἰς Βιλλανσιέν ὅπου διαχείμασεν. Πρὶν δὲ ἀναχωρήσει ἀπὸ Βανδόμῃ ἐλύτρωσεν ἀπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ ὄλλου ἱερέα τινὰ ἀρνούμενον νὰ ὀρκισθῇ τὸν συνταγματικὸν ὄρκον, πρὸς τοῦτοις ῥιφθεὶς ὁ ἴδιος εἰς τὸν ποταμὸν διέσωσεν ἀξιοματικὸν τινα τοῦ μηχανικοῦ πνιγόμενον. Διὰ τὰς δύο ταύτας πράξεις ἡ πόλις τῷ προσήνεγκε στέμμα ὡς βραβεῖον πατριωτισμοῦ.

Τὴν 20 Ἀπριλίου 1792 ἡ Γαλλία εἶχε κηρύξει πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρίας. Ὁ Δουξ τοῦ Σιάρτρε πολέμησας πρώτην φοράν ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Μωμπούζε διεκρίθη, καὶ διορισθεὶς ὑποστράτηγος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν μιᾶς μερίδας τῶν ἱππέων διοικουμένης ἀπὸ τὸν ὑποστράτηγον Λουκνέρ.

Ἡ Γαλλία κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐσωτερικῶς διαταραττετο ἀπὸ ἐπαναστάσεις, αἱ ὁποῖαι ὡς τελευταῖον ἀποτέλεσμα ἔφερον τὸν θάνατον τοῦ Λουὶ 15'. καὶ τὴν ἀποτροπαιοποίησιν τῆς Συνόδου. Ὁ Δουξ τοῦ Βρουνοβίκ μετ' ἑκατὸν δέκα χιλιάδων στρατῶν εἰσέδυσεν εἰς τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος. Ὁ στρατηγικὸς Δουμουριέ στρατοπεδεύσας τότε εἰς τὰς θέσεις τοῦ Γραμπρέ καὶ Ἰλετ ἔγραψε πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦ πολέμου. « Περιμένω τοὺς Προῦσους. Τα εἰς Γραμπρέ καὶ Ἰλετ στρατόπεδα εἶναι αἱ θερμοπύλαι τῆς Γαλλίας· ἀλλ' ἔσομαι εὐτυχέστερος τοῦ Λεωνίδου. »

Ὁ Προυσικὸς στρατὸς προσέβαλεν εἰς Βαλμὺ τὸν στρατὸν τοῦ Κελερμάν διηρημένον εἰς δύο γραμμάς, ἐξ ὧν ἡ μία διωκεῖτο ἀπὸ τὸν Δούκα τοῦ Σιάρτρε, ἀντιστρατηγὸν πρὸ ὀλίγου διορισθέντα. Μετὰ πεισματῶδη κανονοβολισμὸν οἱ Προῦσοι ἐφώρμησαν κατὰ φάλαγγας· ὁ Κελερμάν καὶ αὐτὸς εἰς φάλαγγας σχηματίσας τὸν στρατὸν τοῦ διέταξεν αὐτὸν νὰ μείνῃ ἀκλόνητος καὶ νὰ μὴ πυροβολήσῃ· τότε φωνὴ ἐνθουσιώδης ἠκούσθη καθ' ὅλας τὰς φάλαγγας, *Ζήτω τὸ ἔθνος*. Οἱ Προῦσοι καταπληθέντες ἀπὸ τὸ θαρρᾶλέον σχῆμα τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ ὑπεχώρησαν· δευτέραν δὲ ἐφοδὸν ἐπιχειρήσας ὁ Δουξ τοῦ Βρουνοβίκ καὶ ἀποκρουσθεὶς ὑπεχώρησεν ὀλοτελῶς καὶ ἐξέκένωτε τὴν Γαλλίαν, ἡ δὲ

νίκη τοῦ Βαλμὺ, συνεργούντος τοῦ Δουκὸς τοῦ Σιάρτρε, καὶ τοῖς μικρὰ, ἐνεθάρρυνε τὸν στρατὸν καὶ ἐνθουσίασεν ὅλην τὴν Γαλλίαν.

Ὁλίγος καιρὸς παρήλθε μετὰ τὴν μάχην ταύτην καὶ ὁ Δουμουριέ ἐπαναστάτησεν· ἡ δὲ Σύνοδος ἀποκαλέσασα αὐτὸν προδότην, ἐπὶ 300,000 φράγκοις ἀπεκήρυξε τὴν κεφαλὴν του, ἐσύστησε τὴν περιβόητον ἐπὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἐπιτροπὴν, καὶ ἐξωστράκισε μεθ' ὅλης τῆς γενεᾶς τῶν Βουρβόνων καὶ τὴν οἰκογένειαν τοῦ Ὁρλεάν. Ὁ πατὴρ μετὰ τῶν δύο υἱῶν τοῦ Μοντπανσιέ καὶ Βωζολαὶ καθεύρηθη εἰς τὰς εἰρκτάς τῆς Μασσαλίας. Ὁ πατὴρ δικασθεὶς κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ὁ Δουξ τοῦ Σιάρτρε μετὰ τὴν ἐξοστράκισιν τῆς οἰκογενείας του, παρακαλέσας πρότερον τὸν πατέρα του νὰ φυγαδευθῇ πανοικί εἰς τὰς ὁμοσπόνδους Πολιτείας, καὶ μὴ κατωρθώσας τοῦτο, κατέφυγεν εἰς τοὺς Αὐστριακούς.

Ἐνταῦθα τελειώνει ὁ στρατιωτικὸς βίος τοῦ Λουὶ Φιλίππου καὶ ἀρχίζει ἡ μακρὰ τῆς ἐξορίας δεκαμασία, κατὰ τὴν ὁποίαν εἶναι ἀξίεπαινος, διότι οὐδέποτε μετὰ τῶν ἄλλων μεταναστών Γάλλων, ἔφερε τὰ ὅπλα κατὰ τῆς πατρίδος του. Ὁ Ναπολεὼν ὁμίλων περὶ τῶν Βουρβόνων εἶπε· « Τουλάχιστον αὐτοὶ (δηλ. οἱ Ὁρλεάν) δὲν ἐστράτευσαν κατὰ τῆς πατρίδος των. » Ὁ ἀρχιδουξ Κάρολος τῷ προσήνεγκεν, ὡς λέγεται, ὑπηρεσίαν εἰς τὸν στρατὸν του, ἀλλ' αὐτὸς ἀνεχώρησεν εἰς Ἑλβετίαν, ὅπου ἐπροσπάθησε νὰ εὕρῃ ἄσυλον δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τὴν χθελφὴν του Ἀδελαΐδα. Ἀφοῦ ἐτοποθέτησεν αὐτὴν μετὰ τῆς διδασκαλίσσης τῆς τῆς Κ. Ζενλὶς εἰς ἓν μοναστήριον, ἄγνωστο καὶ πένης προσήλθεν εἰς τὸ σχολεῖον τοῦ Ρεϊσχενῶ πόλιν τῶν Γριζῶν, καὶ ἀφοῦ ἐξετάσθη παρὰ τῶν καθηγητῶν ἔγινε δεκτὸς ὡς διδάσκαλος τῆς γεωγραφίας, ἱστορίας, μαθηματικῶν καὶ τῆς Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς γλώσσης. Ἡ περίστασις αὕτη τοῦ βίου τοῦ Λουὶ Φιλίππου διαδραματισθεῖσα, παρεστάθη πρῶτον εἰς τὸ δραματικὸν Γυμνάσιον τῶν Παρισίων, καὶ ὕστερον εἰς πολλὰ θεάτρα τῶν Παρισίων. Ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν ἀνακαλυφθεὶς ἐν τῇ Ἑλβετίᾳ, καταδικωμένος, καὶ ἀπὸ τοὺς Γάλλους μεταναστάτας οἵτινες δὲν ἐσυγχώρουν τὰ ἐπαναστατικὰ τὸν φρονήματα, ὠρμήθη εἰς μακρυνὰς περιηγήσεις. Ὑπῆγεν εἰς Δανίαν, Νορβηγίαν, διέτρεξε καὶ αὐτὴν τὴν Λαπωνίαν καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ ἀρκτικωτάτου σημείου τοῦ κόσμου δηλ. τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Ἀρκτοῦ. Ἐπιστρέψας εἰς Σουηδίαν διέτριψεν ἄγνωστος τινὰς μῆνας ἐν Στοκκόλμ. Ἐπιθυμῶν νὰ γίνῃ θεατὴς αὐλικοῦ τινος χοροῦ, κατῳρώσας νὰ εἰσαχθῇ εἰς ὑψηλὸν τι θεωρεῖον, ἐλπίζων ὅτι κανεὶς δὲν θέλει τὸν γνωρίσει· ἀλλ' ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας, ὅστις τὸν ἐδείξεν εἰς τὸ πρῶθυπουργὸν ἀγνοοῦντα καὶ αὐτὴν τὴν ἐν Στοκκόλμ παρουσίαν του. Ὁ ἀντιβασιλεὺς τότε τῆς Σουηδίας μαθὼν τοῦτο παρὰ τοῦ πρῶθυπουργοῦ του, τὸν προσεκάλεσε νὰ καταβῇ εἰς τὴν αἴθουσαν, καὶ τὸν ἐνέπλησε περιποιήσεων.

Τὸ κυβερνῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν τὴν Γαλλίαν διευθυν·ήριον, ἐπρότεινεν εἰς τὴν μητέρα τοῦ Δουκὸς νὰ ἐλευθερώσῃ τοὺς δύο υἱούς της, καὶ νὰ ἄρῃ τὴν ἐπὶ τῶν κτημάτων της κατάσχεσιν, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ ὅτι ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν μετὰ τῶν δύο ἀδελφῶν τρου θέλουν ἀποδημήσει εἰς Ἀμερικὴν. Μετὰ μακρὰν ἐν τῇ Ἀμερικῇ ἀποδημίαν οἱ τρεῖς ἀδελφοὶ ἐπέστρεψαν εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου διέμεινον τινὰ ἔτη. Εἰς Ἀγγλίαν ἀπέθανεν ὁ εἰς τῶν ἀδελφῶν Μοντπενσιέ, ὁδὲ Βωζολέ κατατροχόμενος

ἀπὸ τὴν αὐτὴν σιχθικὴν ἀσθένειαν ἀπέθανεν εἰς Μελίτην ὅπου ὤπῃγε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος.

Ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν τὴν 25 Ἰερίου 1809 ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως τῶν δύο Σικελιῶν Μαρίαν Ἀμαλίαν, γυναῖκα πλήρη κοσμιότητος καὶ ἀρετῶν, αἱ ὁποῖαι ἐμελλον ν' ἀνταμειφῶσι μίαν ἡμέραν διὰ τῆς λαμπροτέρας τύχης.

Μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Ναπολέοντος, (1814) δὲν διεποίκιλλεν ἄλλο τὴν μονότονόν του ζωὴν, παρὰ ἢ εἰς Κάδιξ μετὰ τὰς του γενομένην κατὰ πρόσκλησιν τῆς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει συγκροτηθείσης Ἰσπανικῆς Κυβερνήσεως, ἐναντίον τοῦ Βασιλέως Ἰωσήφ Βονοπάρτου κατέχοντος τὸν Ἰσπανικὸν θρόνον. Ἀλλ' ἠναγκάσθη εὐθὺς ν' ἀναχωρήσῃ, διότι οἱ Ἀγγλοὶ δὲν ᾔθελον αὐτὸν συμμετοχὸν τῆς ἐπιβροῆς των.

Ἡ πολυπαθὴς οἰκογένεια τῶν Βουρβόνων ἐπέστρεψε τέλος εἰς Γαλλίαν μετὰ τὰ τρομερὰ δυστυχήματα τοῦ Ναπολέοντος, ἐπέστρεψε συνοδεύουσα τὰ καταξοχίζοντα τὸ ἔδαφος τῆς πατρίδος ξενικὰ στρατεύματα. Ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν ἐφθασε καὶ αὐτὸς εἰς Παρίσι, ἀλλ' αἰφνης ὁ Ναπολέων ἀνεφάνη εἰς τὰς ὄχθας τῆς Προβάνς. Ὁ βασιλεὺς Λουὶ ΙΗ'. ἔδωκεν εἰς τὸν Δούκα τοῦ Ὁρλεάν τὴν στρατηγίαν τῶν Ἀρκτικῶν Νομῶν· ἀλλ' ἐνῷ κατεγίνετο μετὰ τοῦ στρατάρχου Μορτιέ νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ φρούρια, ὁ τηλεγράφος ἀνήγγελε τὴν ἐξῆς διαταγὴν τοῦ Ναπολέοντος. « Ὁ αὐτοκράτωρ εἰσερχε » ται εἰς Παρίσι παρακολουθούμενος ἀπὸ τὰ γαλέντα » στρατεύματα διὰ νὰ τὸν πολεμήσωσιν. Αἱ πολιτικαὶ » καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ δὲν πρέπει ν' ἀκούσουν ἄλλας » διαταγὰς παρὰ τὰς ἐδικὰς του, καὶ ὀφείλουν εὐθὺς ν' » ἀνυψώσωσι τὴν τρίχρουν σημαίαν. »

Ὁ Βασιλεὺς ἔφυγεν εἰς Γκάν, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν εἰς Ἀγγλίαν, ἀφήνων τὴν στρατηγίαν εἰς τὸν στρατάρχην Μορτιέ.

Ἡ δευτέρα βασιλεία τοῦ Ναπολέοντος διαρκέσασα ἑκατὸν ἡμέρας περαιοῦται εἰς τὴν περιφημὸν μάχην τοῦ Βατερλώ. Ὁ ἥρω· παρτήτης καὶ καταφυγὼν, ὡς ὁ Θεμιστοκλῆς, εἰς τὴν ἐστίαν τοῦ ἀσπονδοτέρου ἐχθροῦ του, τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἀφηρπάγη ἐκεῖθεν καὶ ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἀγίας Ἑλένης. Οἱ Βουρβόνοι πάλιν ἐπανῆλθον καὶ μετ' αὐτῶν ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν, ὅστις ἐπαναλαβὼν ὅλην τὴν μεγάλην του περαιοσίαν ἐξ ἰδιωτικῶς, ἀλλ' ἀντιθέτως ὡς πρὸς τὰς ἀπληρξαιώμενας προλήψεις καὶ τὰς ὀπισθοπόρους ῥοπὰς τῆς βασιλευούσης οἰκογενείας. Τὰ τέκνα τοῦ ἐπαίδευεν εἰς τὰ δημόσια σχολεῖα, περιποιεῖτο τοὺς ἐνδεεῖς τεχνίτας καὶ συγγραφεῖς, θεράπευε τοὺς διαπρέποντας εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ῥήτορας, καὶ ἐφείλκε μετὰ κάθε τρόπον τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ. Ὁ Βασιλεὺς διὰ διατάγματός ἐπέστρεψεν εἰς ὅλα τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας νὰ συνεδριάζωσιν εἰς τὴν Γερουσίαν, τῆς ὁποίας ἦσαν μέλη κατὰ τὸ Σύνταγμα. Ὁ Λουὶ Φίλιππος συνεδριάσας εὐθὺς, ὡμίλησεν κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν Βασιλέα, ἐπιμένων εἰς τὴν ἐξάλειψιν περιόδου τινὸς, δι' ἣς οἱ σφόδρα βασιλικοὶ ἐζήτουν καταδιώξεις καὶ ἀντεκδικήσεις κατὰ τῶν φιλελευθέρων. Ἡ ὁμιλία αὕτη ἀπήρσεν εἰς τοὺς βασιλικούς· τὸ διάταγμα ἐπιτρέπον εἰς τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας νὰ συνεδριάζωσιν ἀνεκλήθη, καὶ ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν δις ἀπεμακρύνθη τῶν Παρισίων διὰ νὰ κατευνάσῃ τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν αὐλικῶν τὰς ὑπονοίας καὶ τοὺς φόβους. Ἀλλ' ἐπιστρέψας ὕστερον ἡσχό-

ληθῇ μάλιστα πρὸς τὴν διοίκησιν καὶ αὐξήσιν τῆς μεγάλης του περιουσίας, δεῖξαι βίον οἰκονομικόν, ἐλευθέριον, κοινωνικὸν καὶ ἐργητικὸν πρὸς τοὺς πάσχοντας.

Τὴν 16 Ἰερίου 1824 ὁ Λουὶ ΙΗ' ἀπέθανεν ἀφίνων εἰς χεῖρας τοῦ Καρόλου Ι' τὰ σκήπτρα· Ἀφού τὸ ὑπουργεῖον μετέβη ἀπὸ τὸν Βιλέε εἰς τὸν Μαρτινιὰκ, καὶ ἀπὸ αὐτὸν ὀνειροπολήσαντα νὰ συμβιβάσῃ τοὺς Βουρβόνους μετὰ τὸ ἔθνος, τὴν ἐλευθερίαν μετὰ τὸν Κάρολον, εἰς τὸν πρίγκιπα Πολινιὰκ ἐπιστήθιον φίλον τοῦ Βασιλέως καὶ γνωστὸν διὰ τὰ φιλοδεσποτικά του φρονήματα, αὐτὸς ἀναλαβὼν τὰς ἡνίας διέλυτε τὰς Βουλὰς· τὸ δ' ἐκλογικὸν σῶμα ἀπέστειλε φιλελευθεροτέρους βουλευτάς. Ὁ βασιλεὺς διέλυτε πάλιν τὰς βουλὰς πρὶν ἢ συγκροτηθῶσι, καὶ διὰ διατάγματος μετεβάρυνε τὸν ἐκλογικὸν νόμον καὶ ἔπαυσε τὴν ἐλευθεροτυπίαν.

Ἡ Ἰουλιανὴ ἐπανάστασις ἐξεβάρυνε, καὶ αἱ τρεῖς ἐνδοξαῖοι τοῦ Ἰουλίου ἡμέραι ἐξεσφονδόνισαν τὸν δυστυχῆ Κάρολον μετ' ὅλης τῆς οἰκογενείας του, τρίτον καὶ ἀνεπιστρεπτί εἰς τὴν ἐξορίαν.

Ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν διέμενεν εἰς τὴν ἐξοχὴν τοῦ Νελλυ, καὶ ἐσπούδαζε τὰ γινόμενα, προσυνηνοημένος βεβαίως μετὰ πολλοὺς τῶν πρωτοεργῶν τοῦ δραματός τοῦ Ἰουλίου, ἰδίως μετὰ τὸν Λαφφίτε, Θιέρς κλ. Δύο ἀντιπρόσωποι ἐλθόντες εἰς Νελλυ τὸν ἐπρότρεψαν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Παρίσι, μετέβη εὐθὺς εἰς τὴν οἰκίαν του, ὅπου ἐλθούσα ἐπιτροπὴ ἐξ ἀντιπροσώπων καὶ Γερουσιαστῶν συγκειμένη, τὸν προσεκέλευσαν ν' ἀναλάβῃ τὴν ἀντιβασιλείαν.

Ἀφού ἀνέλαβε τὴν ἀντιβασιλείαν, ἡ Βουλὴ τὴν 7 (ν. ε.) Αὐγούστου ἐξέδωκε θέσπισμα διὰ τοῦ ὁποίου κηρύττει χρεῖονπα τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας ὡς ἐκ τῆς παραβιάσεως τοῦ συντάγματος, τῆς ἡρωικῆς ἀντιστάσεως τῶν Παρισινῶν, καὶ τῆς ἀποχωρίσεως ὅλων τῶν μελῶν τοῦ πρωτοτόκου κλάδου τῶν Βουρβόνων, μετεβάρυνε τινὰ ἄρθρα τοῦ Συντάγματος, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀποδοχῆς αὐτοῦ ἀπένεμεν ἐν ὀνόματι τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ καὶ πρὸς ὄφελος αὐτοῦ, τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας εἰς τὸν Λουὶ Φίλιππον τοῦ Ὁρλεάν, καὶ εἰς τοὺς ἀπογόνους του κατ' ἀρρένογονίαν, ἀποκλειομένων τῶν γυναικῶν καὶ τῶν ἀπογόνων των.

Εὐθὺς μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τῆς διακηρύξεως ταύτης, ἡ βουλὴ ὁλόκληρος παρευρεθείσα εἰς τοῦ Δουκὸς ἀνήγγειλεν αὐτῷ τὴν ἀπόφασίν της. Ὁ Δουξ ἀπεδέχθη καὶ τὸ ἐσπέρας ὀδοιπόρησεν περίπου γερούσιασται προσελθόντες ἐξέφρασαν τὴν ἀποδοχὴν τοῦ βουλευτικοῦ θεσπίσματος.

Τὴν 9 (ν. ε.) Αὐγούστου μετὰ κανονοβολισμῶν καὶ τυμπανοκρουσιῶν ὁ Δουξ τοῦ Ὁρλεάν προσῆλθεν εἰς τὸ Βουλευτήριον μετὰ τῶν δύο υἱῶν του, συνωδευμένος καὶ ἀπὸ τέσσαρας στρατάρχας· ὄρθιος δ' ἀκούσας ἀναγινωσκομένην τὴν διακήρυξιν τῆς Βουλῆς, καὶ τῆς Γερουσίας τὴν ἀποδοχὴν, ἐπεφώνησε τὰ ἐξῆς.

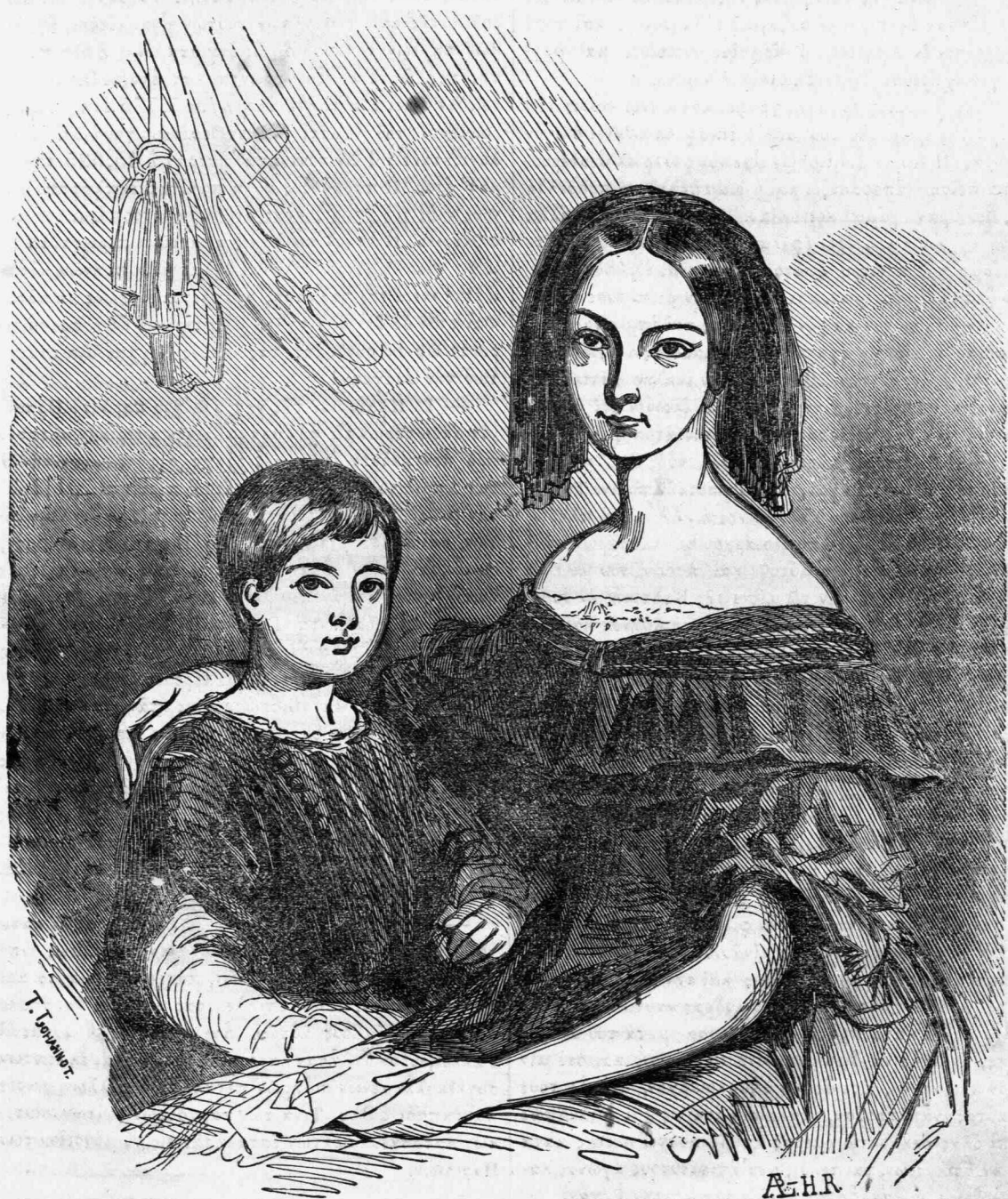
« Κ. Γερουσιασταὶ καὶ Κ. Βουλευταί. Ἀνέγνω μετὰ » πλείστης προσοχῆς τῆς Βουλῆς τὴν διακήρυξιν καὶ » τῆς Γερουσίας τὴν ἀποδοχὴν, καὶ μελετήσας συντό- » νως ὅλας τὰς λέξεις, ἀποδέχομαι χωρὶς ἐπιφύλαξιν ἢ » κλειψιφροσύνην τοὺς περιεχομένους ὅρους καὶ ὑποχρεώ- » σεως καὶ τὸν ἀπνευμιζόμενόν μοι τίτλον τοῦ Βασιλέως » τῶν Γάλλων. Εἶμαι δ' ἔτοιμος νὰ ὀρκισθῶ τὴν δια- » τήρησιν αὐτῶν. Τείνας δ' εὐθὺς τὴν χεῖρα καὶ ἀ- » σκεπῆς τὴν κεφαλὴν, τῆς ὁμηγύρεως ὅλης αὐθορμήτως » ἐγερθείσης· ἐξερώνησε τὸν ἐξῆς ὄρκον.

« Ὁμνῶ ἐνώπιον Θεοῦ, νὰ διατηρήσω πιστῶς τὸν » συνταγματικὸν χάρτην μὲ τὰς περιλαμβανομένας ἐν » τῇ διακηρύξει μεταρρυθμίσεις, νὰ μὴ κυβερνῶ παρὰ » διὰ τῶν νόμων καὶ συμφώνως μὲ τοὺς νόμους, ν' ἀπο- » νέμω διὰ τῶν ἀρχῶν ἐκάστῳ τὸ δίκαιον καὶ ἐν πᾶσι » νὰ πράττω ἀποβλέπων μόνον πρὸς τὸ συμφέρον, τὴν » εὐδαιμονίαν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ. »

Μετὰ ταῦτα ὑπογράψας τὰ πρακτικά, καὶ δεχθεὶς παρὰ τῶν στραταρχῶν τὸ ξίφος καὶ τὴν χεῖρα τῆς δικαιοσύνης, ἐξεφώνησε λόγον σύντομον.

Ἐνταῦθα τελειώνει τὸ πρῶτον μέρος τῆς βιογραφίας τοῦ Λουὶ Φιλίππου. Στρατηγὸς τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας, φυγὰς περιφερόμενος εἰς ξένην γῆν καὶ πορισθεὶς τὰ πρὸς τὸ ζῆν καὶ δι' αὐτῆς τῆς διδασκαλίας πολὺ-πλουτος πρίγγιψ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Βουρβόνων, διὰ τοῦ συνδιασμοῦ εὐτυχῶν περιστάσεων, διὰ τῆς ἐπιτηδεΐας καὶ φιλελευθέρως διαγωγῆς τοῦ ἀναβᾶς ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας ἀρχίζει τὴν δεκαεπταετῇ βασιλείαν του, τὴν ὁποίαν θέλομεν προσεχῶς ἐξιζορήσει.

Π. Α.

Η ΔΟΥΚΗΣΑ ΤΟΥ ΟΡΛΕΑΝ ΚΑΙ Ο ΚΟΜΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΣΙΩΝ.